

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chisinau, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021, în cauza penală în privința lui,

Melniciuc Andrei xxxxxxxx, născut la xxxxxx, originar din r-nul xxxxxxxx, domiciliat în mun. xxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 29.08.2019 – 07.10.2020;

Instanța de apel: 29.10.2020 – 08.06.2021;

Instanța de recurs: 18.08.2021 – 02.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07.10.2020, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Melniciuc Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și i-a fost stabilită în baza acestei Legi, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Melniciuc Andrei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă cu condiția că acesta în termenul de probă:

a) se va abține de la comiterea oricărei infracțiuni sau contravenții intenționate;

b) nu va frecventa locuri sau persoane în care/care se consumă/consumă droguri;

c) va presta 100 (una sută) ore muncă neremunerată în folosul comunității;

d) va accepta să fie supus monitorizării electronice în primele 6 luni de la punerea în executare a prezentei sentințe și astfel va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost soluționată soarta corpurilor delict.

S-a încasat din contul lui Melniciuc Andrei în beneficiul bugetului de stat, suma de 1680 (o mie șase sute optzeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, prima instanță a constatat că, Melniciuc Andrei acționând intenționat, la o dată nestabilită, a procurat trei pachete cu un analog al drogurilor, pe care le-a păstrat asupra sa în scop de consum, până la data de 12 aprilie 2018, aproximativ la ora 20⁰⁰, când, în preajma blocului locativ din str. xxxxxx mun. Chișinău, văzând angajații poliției BRO ai DP mun. Chișinău, a aruncat la sol cele trei pachete din hârtie în care se afla masa vegetală mărunțită de culoare galbenă, care, conform Raportului de expertiză nr.34/12/1-R-1570 din 23.04.2018 conținea cannabinoidul sintetic-MDMB -2201 cu masa de 5,610 gr și care, conform informației prezentate de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr.01-12/632 din 18.04.17 reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACACHM, inclusă în Tabelul 1, Lista 2 aprobate prin HG 1088 din 05.10.2004. Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului 79 din 23.01.2006 (poziția 187) cantitățile substanțelor nominalizate constituie în proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui Melniciuc Andrei au fost încadrate în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, individualizată prin „procurarea și păstrarea drogurilor, fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, Șapovalov Lilia prin care a solicitat casarea sentinței din motivul blândeții pedepsei, rejudecarea și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Melniciuc Andrei să fie declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin(4) lit. b) Cod penal și în baza sancțiunii acestui articol, coroborat la exigențele stabilite la art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții de răspundere sau de a exercita activități legate de circulația legală a substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani. Încasarea de la Melniciuc Andrei în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare 1680 lei pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 34/12/1-R1570 din 23.04.2018. Corpul delict, conținutul celor trei pachetele de hârtie, în care se află o substanță de culoare galbenă, care potrivit raportului de expertiză nr. 34/12-R1570 din 23.04.2018, reprezintă analog al substanței AB-PINACA-CHM, în total cu masa de 5,610 gr, anexat la materialele cauzei penale, de nimic după intrarea sentinței în vigoare.

3.1 În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a indicat că:

- consideră sentința nefondată sub aspectul blândeții pedepsei, deoarece instanța de judecată nu a luat în considerare în cumul toate circumstanțele

stabilite la aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege și nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite;

- instanța la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a reținut ca circumstanță atenuantă căința sinceră a inculpatului, deși aceasta este doar o modalitate a acestuia de a orienta instanța și societatea cu privire la o percepție eronată despre personalitatea sa, acesta fiind anterior condamnat, și în mod cert se constată că ultimul nu și-a făcut concluzii corespunzătoare în sensul corectării și reeducării sale, lui fiindu-i acordate anterior mai multe șanse de a se corecta, însă inculpatul Melniciuc nu a îndreptățit încrederea acordată săvârșind de data aceasta o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave;

- instanța a reținut faptul că inculpatul a recunoscut că deținea analogul drogurilor care a fost depistat asupra sa, în scop de consum personal și că acesta a predat benevol substanța respectivă, însă nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor sau analogilor acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor;

- pentru circulația ilegală de droguri în proporții deosebit de mari se aplică cea mai dură pedeapsă - închisoarea, care are un caracter excepțional, însă din circumstanțele expuse în care a fost săvârșită infracțiunea, gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului, fac necesară aplicarea acesteia, o alta pedeapsă fiind insuficiența și nu și-ar atinge scopul, astfel rămâne în sarcina justiției aplicarea unei pedepse penale suficiente și restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

- consideră pedeapsa aplicată inculpatului Melniciuc Andrei ca fiind prea blândă, care nu corespunde cu prevederile legislației în vigoare circumstanțele săvârșirii infracțiunii, personalității inculpatului și scopului pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 08 iunie 2021 a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 07.10.2020, privindu-l pe Melniciuc Andrei.

4.1 Instanța de apel a stabilit că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

În continuare a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Melniciuc Andrei în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, „procurarea și păstrarea drogurilor, fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari”.

Cu referire la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a constatat că prima instanță a aplicat inculpatului Melniciuc Andrei, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, prin aplicarea art.79 Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, iar potrivit prevederilor art. 89 alin. (2) lit. a), 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea pedepsei închisorii, pe un termen de probă de 2 ani.

La acest capitol a reținut că prima instanță corect a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or, inculpatului urmează să conștientizeze fapta comisă.

A mai reținut că, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului ar semnifica implicarea acestuia în mediul carceral fapt care, pornind de la vârsta pe care o are inculpatul (27 de ani) și componența familiei sale (un copil minor la întreținere f.d.175), va influența deosebit de negativ asupra acestora. Ori, pe de o parte acesta va fi rupt, pe o perioadă de 1 an și 6 luni, de la activitățile cotidiene, inclusiv de la munca pe care acesta o desfășoară în scopul obținerii veniturilor, ceea ce-i va crea dificultăți la găsirea unor alte surse de venit în perioada resocializării. La fel, a fost luat în considerație că privarea efectivă de libertate a inculpatului în condițiile în care acesta are un copil minor la întreținere, ar avea un impact deosebit de grav și asupra acestuia. În condițiile respective, instanța de apel a apreciat că resocializarea inculpatului după executarea unei eventuale pedepse privative de libertate va fi deosebit de dificilă, fapt care va afecta și starea financiară a familiei sale.

Instanța de apel a notat că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

A mai constatat că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, prima instanță a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

În concluzie, instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Cu referire la solicitarea acuzatorului în ce privește aplicarea față de inculpatul Melniciuc Andrei a unei pedepse mai aspre de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții de răspundere sau de a exercita activități legate de circulația legală a substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, instanța de apel a considerat că nu și-a găsit confirmare or, în cadrul cercetării judecătorești s-a

stabilit cu certitudine personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii comise de către el, comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, urmările prejudiciabile ale faptei comise, considerând că, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni în penitenciar semiînchis, privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 (patru) ani, iar în baza art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării sentinței lui Melniciuc Andrei pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a vinovatului Melniciuc Andrei, cu condiția că acesta în termenul de probă: a) se va abține de la comiterea oricărei infracțiuni sau contravenții intenționate, b) nu va frecventa locuri sau persoane în care/care se consumă/consumă droguri, c) va presta 100 (una sută) ore muncă neremunerată în folosul comunității, d) va accepta să fie supus monitorizării electronice în primele 6 luni de la punerea în executare a prezentei sentințe și astfel va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea de la Melniciuc Andrei în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare 1680 lei pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-1570 din 23.04.2018 și nimicirea după intrarea sentinței în vigoare corpul delict anexat la materialele cauzei penale, conținutul celor trei pachetele de hârtie, în care se află o substanță de culoare galbenă, care potrivit raportului de expertiză nr. 34/12-R-1570 din 23.04.2018, reprezintă analog al substanței ABPINACA-CHM, în total cu masa de 5,610 gr, prima instanță s-a expus, satisfăcând această cerință.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chisinău, Sâli Radu, prin care invocând incidența **pct. 6) și 10)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet.

5.1 În susținerea recursului procurorul invocă:

- prima instanță în sentință nu face referire la art. 79 Cod penal și nici nu a aplicat aceste prevederi la stabilirea pedepsei inculpatului, astfel, constată că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- prima instanță cât și instanța de apel nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâri neîntemeiate;

- instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 alin. (1) cod penal, aceasta greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate.

- consideră concluziile primei instanțe și instanței de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriu administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că recurentul își întemeiază recursul declarat în baza *pct. 6) și 10)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal reține că, prin sentința primei instanțe pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Melniciuc Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și i-a fost stabilită în baza acestei Legi, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Melniciuc Andrei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă cu condiția că acesta în termenul de probă: a) se va abține de la comiterea oricărei infracțiuni sau contravenții intenționate, b) nu va frecventa locuri sau persoane în care/care se consumă/consumă droguri, c) va presta 100 (una sută) ore muncă neremunerată în folosul comunității, d) va accepta să fie supus monitorizării electronice în primele 6 luni de la punerea în executare a prezentei sentințe și astfel va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Prin decizia instanței de apel, a fost menținută fără modificări sentința Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 07.10.2020, privindu-l pe Melniciuc Andrei.

Reieșind din textul recursului declarat de către procuror, se atestă că în esență acesta contestă decizia atacată doar în partea pedepsei aplicată inculpatului, considerând-o prea blândă.

Colegiul penal, analizând decizia atacată, constată că argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul menționează și faptul că, instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75-78, 90 Cod penal.

Așadar, conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Iar dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În contextul dat, deși acuzatorul de stat invocă dezacordul cu soluția instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei închisorii cu suspendare stabilită inculpatului Melniciuc Andrei, Colegiul penal consideră că instanța de apel la menținerea soluției primei instanțe, corect a interpretat și aplicat prevederile art. 7, 61, 75, 84, 90 Cod penal.

Din lucrările dosarului Colegiul reține că, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu faptele comise, pericolul social al faptelor, corijarea și reeducarea acestuia, corect a concluzionat că, corijarea și reeducarea inculpatului Melniciuc Andrei este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Cu referire la alegațiile recurentului privind aplicarea greșită de către prima instanță a prevederilor art. 90 Cod penal deoarece în opinia acestuia, concluziile primei instanțe și instanței de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriu administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, Colegiul penal remarcă faptul că, aceasta nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură ce se referă la modul de executare a pedepsei, la baza căreia se află iraționalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare, în același timp evidențiind că în perioada de probațiune asupra inculpatului planează pedeapsa

închisorii, comportamentul și acțiunile acestuia fiind supravegheate de organul care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Ce ține critica procurorului că prima instanță în sentință nu face referire la art. 79 Cod penal și nici nu a aplicat aceste prevederi la stabilirea pedepsei inculpatului, Colegiul atestă o eroare materială evidentă în cuprinsul deciziei atacate (pct. 13, alin. 2), care conform dispozițiilor art. 249 Cod de procedură penală poate fi corectată de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că argumentele expuse de către partea acuzării în recursul ordinar, sunt declarative și vădit neîntemeiate.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a motivat suficient soluția sa, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume că inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor grave, de persoana celui vinovat, că și-a recunoscut vina integral și se căiește de cele comise, vârsta inculpatului - 27 ani, are la întreținere un copil minor, de circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării asupra inculpatului, precum și condițiile de viața ale familiei acestuia.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele din recurs precum că instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual-penale, deoarece instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Mai mult, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea în esență acestea au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus, complet, argumentat și motivat legal, iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă sau a circumstanțelor cauzei, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis nici

erorile de drept sesizate de recurent prevăzute în *pct. 6) și 10)* alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și care au fost semnalate de către recurent, deci nu persistă temeieri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, care sunt identice celor din cererea de recurs.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chisinau, Săli Radu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021, în cauza penală în privința lui, *Melniciuc Andrei xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **31 martie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie